

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTE:

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
 In Districe: " 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
 In Străinătate: " 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame să se adresa:

In România: La administrație, Tipografia Stefan Mihăilescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenți ziarului din județe.
 In Paris: La Société Havaas, place de la Bourse, 8.
 In Viena: La Heinrich Schalck, I, Wollzeile, 12, Biouroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
 In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Biouroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE:

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
 Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
 Scrisorile nefrancate se refuză.
 Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

ȘTIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Madrid, 2 Ianuarie. In Torroc, provincia Malaga, s'a simțit violențe cutremure cu teribile bubuiuri subterane. In Albunuelas, provincia Granada, s'a deschis pămîntul și a înghițit biserică până la vîrfuri tărâmului. Prin rîntul de la Marsou au dispărut oameni și animale în crăpăturile pămîntului.

Graz, 1 Ianuarie. Societatea politică „Slovensko-drustvo“ din Marburg a decis să invite pe deputați sloveni din Stiria, ca împreună cu deputați slavi din Istria și Dalmatia să formeze un club al slavorilor de sud, precum și să intre în contact mai apropiat cu slavii de sud și cu deputați lor.

Londra, 1 Ianuarie. Veniturile statului englez în trimestrul trecut au fost cu 304.703 lire sterline mai mult de cît în același trimestru din anul trecut și în ultimele nouă luni cu 1.695.302 lire sterline mai puține de cît în aceeași perioadă din anul expirat.

Madrid, 2 Ianuarie. In Senat a fost o desbatere furtunăsoasă asupra ultimelor incidente la universitate. Ministrul a zis, că studenții au urmat penile agitațorilor revoluționari și s-au aliat cu Oarășii.

Sidney, 1 Ianuarie. In memorul ministrului din Neu-Sud-Wales, în care a refuzat de a adera la protestul contra protectoratului german, se arată, că această refuzare se face acum din lipsa unor informații definitive asupra următoarelor puncte: dacă Germania a procedat întralege cu Anglia; că sunt condițiunile înțelegerii; dacă aceasta există; dacă întinderea protectoratului englez asupra Guineei noastră este posibilă și dacă Anglia nu va fi decesă să ocupe toate insulele ce domină strategic toata partea arhipelagului în Oceanul pacific. Indată ce colonia va avea lămuriri, se vor uni cu toate măsurile, pe cărui le vor crede de trebuință cele lalte colonii.

Berlin, 2 Ianuarie. Printul Bismarck a răspuns Comitetului independentilor din Alexandria, care l-a cerut să sprijină în Conferința africană, că acest obiect este departe de scopul Conferinței. De altă parte însă este constant, că Germania și toate puterile doresc și au în vedere o soluție cât mai grăbită.

Constantinopol, 2 Ianuarie. Circulația stirea, în cercurile politice, că rețragerea generalului Camponotu însemnează că guvernul francez este hotărât să modifice linia sa de condusă în afacerile Chinei. Se zice că nu se poate ajuta orașul să se împerecheze cu obșteaua pe teritoriul operațiunilor, că Ke-lung va fi părăsit și că trupele franceze se vor concentra în Toulon pentru a lucra acolo astfel în cît să asigure posesiunea acestei provincii.

Generalul Brière de l'Isle s'a numit general de divisie.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib.“

3 Ianuarie 1885—3 ore 30 min. seara.

Paris, 3 Ianuarie. Luisa Michel a inebunit.

Londra, 3 Ianuarie. O puternică explozie s'a produs ieri pe drumul de fier suteran din Londra; nimănii nu au fost răniți, dar emoția a fost mare, căci s'a crezut că a fost un atentat al fețenilor.

Londra, 3 Ianuarie. „Times“ vorbind de Egypt și de anexările germane, recunoaște că situația Engleză este critică și că ea probează mai cu seamă nedestinția și orbirea cabinetului actual.

3 Ianuarie, 1885—6 ore seara. Constantinopol, 3 Ianuarie. Fakri-bey, ministru plenipotențial al Turciei, în acest timp la Constantinopol, este numit sub-secretar de Stat la Ministerul afacerilor străine în locul lui Artin-Efendi.

4 Ianuarie 1885—9 ore dimineață. Paris, 3 Ianuarie. Generalul Campenon și-a dat demisia unei de ministru de răsboi și va fi înlocuit de generalul Léval.

Belgrad, 3 Ianuarie. Același decret care a convocat Scupșina pentru 30 Decembrie, a amânat-o până la 13 Maiu viitor. Cabinetul Reginei a cercetat ieri noile propunerile franceze privitoare la Egipt. Aceste propunerile ar contine subsecrarea unui imprumut menit să ridică finanțele egyptene și să garanteze posibilitatea interesatei.

Londra, 3 Ianuarie. Cabinetul Reginei a cercetat ieri noile propunerile franceze privitoare la Egipt. Aceste propunerile ar contine subsecrarea unui imprumut menit să ridică finanțele egyptene și să garanteze posibilitatea interesatei. Dar prietenia lor personală nu merge, în stările normale ale statului, până la sacrificiul convingerilor politice. Și pe teritoriul politic este o deosebire fundamentală între d. Brătianu și d. Rosetti, deosebire accentuată care persistă și se afirmă de amândouă părțile.

Paris, 3 Ianuarie. Circulația stirea, în cercurile politice, că rețragerea generalului Camponotu însemnează că guvernul francez este hotărât să modifice linia sa de condusă în afacerile Chinei. Se zice că nu se poate ajuta orașul să se împerecheze cu obșteaua pe teritoriul operațiunilor, că Ke-lung va fi părăsit și că trupele franceze se vor concentră în Toulon pentru a lucra acolo astfel în cît să asigure posesiunea acestei provincii.

Generalul Brière de l'Isle s'a numit general de divisie.

(Havas).

A se vedea ultime știri pe pagina III-a

București, 24 Decembrie

Fiind că așa sosit sârbatorile nașterii Măntuitorului, sârbatorit pe cărui le prăznuește cu veselie și cu oodihnă tot creștinul pravoslavic, și fiind că doă-trei zile ne inchidem și noi, gazetarii, prăvălia, ca să ne bucurăm împreună cu obștea d'o oodihnă dădătoare de puteri, — vom supune gândirii cititorilor o cestiuie, care poate n'are o mare însemnătate într'un regim reprezentativ, dar care, de oarece se mai agită peici pe coleau, merită ceva atenție.

E vorba despre raporturile dintr-o d. Ion Brătianu și d. C. A. Rosetti, amândouă bătrâni fruntași ai liberalismului, cărora, de sigur, tara li datorește mult, în evoluționile sale politice și în mișcarea ei în diferitele directiuni.

Sunt certă că Brătianu cu Rosetti, oră s'a impăcat? — ni s'a pus de multe-ori această întrebare, cu fel de fel de tălmăciri, unele mai posomorite de cît altele.

Fiind că astă intrebare ni s'a pus de multe-ori, se vede că ea preocupa intră căt-va pe public, care dorește să fie lămurit asupra lucrului. Să fiind că unii auuzit că, acum căte-va săptămâni, președintele Consiliului a săcăt o vizită bătrânu lui decan, lucru ce s'a semnalat cu comentarie de unele organe de publicitate, credem că nu este fără interes a ne opri astăzi puțin la întrebarea formulată mai sus:

Sunt certă că, oră sunt impăcat?

Să nu se miră, pentru că se scrie aceste renduri va decida, că

nu știe nimic aici din gura d-lui Rosetti, nici din gura d-lui Brătianu, și că n'a alegat nicăi în dreapta nici în stânga, spre a lăua de la persoanele apropiate informații. Când cineva cunoaște caracterul celor doi

fruntași, când a urmărit cele petrecute în fostul Parlament, în coloanele „Românuș“ și în intruniri publice, șă poate forma părea după cele vorbite și după cele scrise.

Așa procedem noi, de la aceste fapte, pentru a ajunge să formă o convingere asupra lucrului. Pe drumul acesta, iată ce putem spune:

Ce doă bătrâni, prietenii din copilarie, cu prietenia personală oțelită prin multe și felurite lupte, prietenii au rămas, prietenii sunt. El se iubesc și se stimează, și la orice moment greu sunt în stare să facă sacrificiile cele mai mari unul pentru altul. Așa că credem noi.

Dar prietenia lor personală nu merge, în stările normale ale statului, până la sacrificiul convingerilor politice. Și pe teritoriul politic este o deosebire fundamentală între d. Brătianu și d. Rosetti, deosebire accentuată care persistă și se afirmă de amândouă părțile.

Nu zicem că o impăcare pe teren politic nu este cu putință între cei doi bătrâni prietenii, dară, cunoscând caracterul fiecărui, putem afirma că o asemenea impăcare, care ar cuprinde sacrificie de convingiuni, este grea. Și e necesară, când formulăm această afirmare, să notăm că d. C. A. Rosetti nu s'a retras din majoritate și nu s'a desfăcut de d. Ion Brătianu, pentru vrăun paron de putere sau dintr-un motiv de interes strîmt, ci sprijinind alte idei de cît majoritatea și primul-ministrul.

De mult spus-a acest organ, că între cei doi fruntași e o răcială politică, că răciala a ajuns la ruptură, că ruptura s'a săvîrșit.

Mulți nu voiau să creză atunci, iar cei ce nu studiaseră caracterul bătrânilor tratau cu ușurință acest fenomen, calificându-l de pehivanie.

Maț târziu însă, când d. Rosetti și părășii ideilor sale se retraseră protestând din Camerile de revizuire, când d. Rosetti merse la consfătuiriile electorale de la clubul „Națiunii“, când se fundă ziarul „Vocea Națională“, când directorul „Românuș“ declară că nu primește nicăi un mandat și mănjinu cu oarecare violență această declarație față cu majoritatea, lăsând însă ca numele său să fie purtat la urne de liberali-disidenți, când adjutanții decanului nostru căzură în luptă, — se convinseră mai toți că dreptatea este deosebită noastră.

Inca odată însă ruptura, dintr-o d. C. A. Rosetti și d. Ion Brătianu, nu exclude prietenia personală care a trecură în săngele și nervii bătrânilor și nu e intemeiată pe parapone vulgare, nici pe vrăo sfârșit meschină, ci are de motiv o deosebire fundamentală de convingere politică, în privința consolidării Statului.

Această deosebire o afirmă deosebită, nu le vom cîti extrakte din discursul de la Tîrgoviște, care poartă crezul partidului și spune limpede punctele de deosebire între amicii d-lui Ion Brătianu și desidenții dimprejurul d-lui C. A. Rosetti, ci ne vom mărgini astăzi a le relata numai doă lucruri:

in consfătuirea de Miercură noaptea, de la Senat, primul-ministrul s'a pronunțat încă o dată cu energie în contra radicalismului teoretic și a chiamat pe toți la o conlucrare pe teritoriul practic al consolidării și des-

impăcăciuni, când constatăm atâtea tendințe deosebite, atâtea afirmații contrare în ideile de Stat ale celor doi stimabili bătrâni?

D. C. A. Rosetti, om nervos, de temperament revoluționar, crescut în literatura socialistă, pentru care guvernul e un chin, căci i' stirbește avănturile imaginării sale radicale, care organizează aprioric Statul și crede că de o constituție cu formele cele mai înaintate ale raionului pure are să rezulte fericirea poporului român, d. C. A. Rosetti a rămas ceea ce a fost, măhnit de consecuțiile impuse de imprejură, dar scuturându-se repede de dănsile, și căutând a impinge mereu naționala înainte... în forme constituționale, vesel când vede formându-se un grup socialist și văzând în guvernele tot-dăuna piedici la dezvoltarea și progresul Statului.

Nu tagăduim d-lui Rosetti patriotismul; din potrivă, suntem siguri că, la imprejurări de primejdie pentru țară, dnia-sa este pune în sarcină teoriele și se avîntă cu toate insușirele energice ale firei sale la mantuirea Statului de primejdie. Dar stările normale, vremurile liniștite, lăsăpătă, sunt să facă cîcălițor și să impingă frământarea mintilor, la agitarea maselor, la proclamarea ideilor de luptă în sensul cel mai progresist. Așa este felul, nu e vina sa.

D. Ion Brătianu nu a vrut să mărgărească pe această cale. Când Statul, prin munca tuturor în care venerabilul nostru decan a avut un rol însemnat, și-a dobândit neatîrnarea, un loc demn în familia europeană și o constituție pe care pot să ne-o pismuască alte popoare cu mult mai înaintate de cît noi, când instituția monarchiei constituționale a prins rădăcinile destul de traînică la noi, — dnia-sa a zis, precum am zis și noi: destul cu avinturile teoretice și cu luptele de forme, cari mistuiesc mai toată puterea noastră în direcții d'un folos contestabil, și alii, să ne indreptăm toate energiile de cărui dispune societatea la consolidarea formelor băndite, prin ridicarea națională la conștiință de valoarea drepturilor și datoriei politice, la cultura și învățuirea publică, prin organizarea economică și administrativă a Statului, prin punerea școală în raport cu trebuințele noastre de întărire și de desvoltare serioasă.

De aci o deosebire fundamentală de tendințe, de direcții, de idei, între cei doi fruntași ai liberalismului, cari, deși unul lucrează ca om de Stat, iar celălalt ca revoluționar de idei, au fost și sunt buni prieteni personali.

De aci o deosebire fundamentală de tendințe, de direcții, de idei, între cei doi fruntași ai liberalismului, cari, deși unul lucrează ca om de Stat, iar celălalt ca revoluționar de idei, au fost și sunt buni prieteni personali.

Așa vedem noi lucrul și credem că nu ne înșelăm.

Celor cari vorbesc d-o impăcare politică, nu le vom cîti extrakte din discursul de la Tîrgoviște, care poartă crezul partidului și spune limpede punctele de deosebire între amicii d-lui Ion Brătianu și desidenții dimprejurul d-lui C. A. Rosetti, ci ne vom mărgini astăzi a le relata numai doă lucruri:

in consfătuirea de Miercură noaptea, de la Senat, primul-ministrul s'a pronunțat încă o dată cu energie în contra radicalismului teoretic și a chiamat pe toți la o conlucrare pe teritoriul practic al consolidării și des-

voltării Statului, indicând că, în aceste vremuri de pace cără nu știm că vor fiene, să ne ocupăm serios de școală, de reorganizarea comunei rurale, de poliția și justiția satelor, de mișcarea economică;

cu cîteva zile înainte însă, venerabilul nostru decan, într-un articol scris și subscris de dănsul, spune că: — „Nu cred de trebuință să vorbesc aci de frăția vecină parțiale naționale-liberale care s'a desăliștit de cea guvernamentală, că dănsa n'a cerut răsturnarea guvernului, ci numai deplinirea, fără să văre, a vecină programă.“

Din aceste declarații proaspete, pe care le supunem meditațiunii celor ce ne citesc, fie-care și poate forma, credem, o idee lămurită în privința răspunsului ce se cuvine la întrebarea, ce și-o pun curioș, despre raporturile politice dintre cei doi bătrâni cunoscute noastre contemporană.

O observație însă, care ne place a crede că va obține aprobarea atât a d-lui C. A. Rosetti, că și a d-lui Ion Brătianu: — Sunt marți, însemnate și vrednice de stimă a ceste două personalități, dar am preferat ca curiositatea publicului să se indrepteze mai mult la ideile penitentiară luptă fiecare din dănsile, de căt la vizitele și la starea raporturilor dintre ele. Orătări de marți și de simpatice pot fi unele persoane, să nu uităm că toți suntem trecători pe acest pămînt, și că generație tinere mai cu deosebire trebuesc să caute a se grupă imprejurul ideilor iar nu al oamenilor, să caute a lupta cu credință pentru tot ce consideră că necesar și util pentru Stat, căci oamenii disperă, ideile și faptele rămân ca moștenire sfântă și ca indemnură la idei și la fapte mai patriotic.

CRONICA ZILEI

Primul-procuror al tribunalului de Ilfov, doctorul în drept M. Manolescu, și-a dat demisia din această funcție, unde se

Lara, jude instructor de la Roman, e numit membru la secțiunea I a trib. de lăsov în locul d-lui Eustatiu.

«Revista Armatei» ne aduce placuta scire că, în curând va fi la lumină Istoricul campaniei noastre din răsboiul de la 1877-78, care acum e în revizuirea marelui stat-major al armatei.

Aceeași soare spune, că prin bugetul viitor se înșină un al 4-lea regiment de roșiori, și că fiecare batalion se va completa cu companie de telegrafie, de drum de fier și pionieri, de săpatori, mineri și pontonieri.

Se caută cu activitate cei cări au furat de la poșta din Belgrad un pachet cu giuvaeruri în valoare de peste 40 mil lei, și cări se bănuiesc că ar fi trecut Dunărea la noi.

D. Nicolae Ioanid, acuzat că ar fi susținut de la reșoșatul I. Alexiu Colțan bonuri în valoare de 134 mil lei, a căpătat dreptatea de la trinunțul nostru, dovedind donaționea.

Cum rămâne cu calomniele aruncate de niște veneti comerciantului nostru?

Baronul de Ring, ministru Republicii franceze la București, este transferat la Constantinopol.

D. G. Vernescu a câștigat recursul făcut la Curtea de Casatie, în procesul cu ministerul de răsboi, privitor la expropriația neregulată pentru fortificări și tăierea săcătușă în pădurea Tunari. — Procesul va fi trimis la altă Curte.

Parlamentul a luat vacanță până la 10 Ianuarie. Vineri la 11 Ianuarie se vor reincepe lucrările.

Membrii cercului studierilor sociale vor scoate în curând un ziar, cu numele *Drepurile omului*.

Procesul d-lui Gr. Eliad cu comuna Galați se va juca la Curtea de Apel din București, la 22 Ianuarie.

Să inaintează la gradul de medic de regiment clasa II în rezervă sără stagiu, pe ziua de 25 Decembrie 1884:

Medicul de batalion doctorul Ion Vasile din regimentul 24 dorobanți, în corpul 3 de armată.

Medicul de batalion doctorul Apostoleanu Ion din regimentul 32 dorobanți, în corpul 3 de armată.

Medicul de batalion doctorul Vianu Adolf din regimentul 11 dorobanți, în corpul 1 de armată.

Medicul de batalion doctorul Manicea George din regimentul 12 dorobanți, în corpul 3 de armată.

Să numită în cadrul oficerilor sanitari de resesvă al corpului 3 de armată, cu gradul de medic de batalion stagiar, pe ziua de 25 Decembrie 1884, doctorul în medicină Popovici Sucevianu, chemându-se tot-d-o dată pe aceeași zi și face stagiul cerut de lege în regimentul 12 dorobanți.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1885 s'a primit demisiunea din armată a medicului clasa

II Eustatiu Teodor, din serviciul spitalelor, trecându-se în același timp în cadrele oficerilor de rezervă al corpului 2 de armată.

Sâmbătă seară s'a dat de către Societatea Concordia Romândă a patra serată musicală, teatrală și dansantă.

D-nu C. Georgescu în *Balo in Maschera* și d. I. Nicolescu în poezia *Depărațane* au fost foarte aplaudați. Dansul s'a terminat la ora 4 de dimineață printr'un frumos cotilion condus de d. Beslegeanu.

Inchiderea granitelor austriace exportului nostru de vite

(Responsul d-lui prim-ministrului)

D-lor, dacă onor. d. Cogălniceanu se mărginește în a critica convențiunea și o critică și în privința modulului cum guvernul austro-ungar execută acea convențiune, ne facea, cum a zis și d-lui că voiesc să facă, un adeverit serviciu și noi și să întregi. Dar fiind că d-sa a venit și v-a citit cuvintele pe cări le-am zis acum trei ani, am onoare să spun d-sale, că ești niciodată nu zic de căt numai ceea-ce simt și ceea-ce găndesc. Ceea ce am zis atunci o zic și acum (aplause), și nu o zic numai cănd nu sunt la putere, ca să explozeze durerile lumii și să mă aplaudă, ci o spun și cănd sunt la putere. (Applause.)

Apoi, onor. domn, când d-ta lasă la o parte cestiuenea cea în adevăr importantă și vă a exploata durerile oamenilor, — nu punând balsam pe rană, ci băgând ferul ars ca să facă să tipă mai tare; — cănd din această cestiuene vă să facă o cestiuene ministerială, creză d-ta că guvernul austro-ungar își mai ia în considerație cuvintele d-tale?...

Văd pe d. Cogălniceanu dând din cap, ca cum ar voi să zică că nu a fost aceasta intenția d-sale. Dar cum și-a inceput d-sa discursul? Vădându-se că ești am devenit o stâncă pe care nu a putut părea acum să o sfârsește, și aceasta a spus-o cu o mare durere. Nu scăi dacă în cele-lalte lamentații ale d-sale a simțit a-easă durerere, dar atunci când vorbește în Franța s'a zis industriașilor — și scișii ce industriaș sunt în Franția — să nu compromite comercial cu străinătatea fălăcicănd obiectele. Tot aceasta a zis și onor. meu coleg. Căutăți ca vitele ce le trimitem în străinătate să nu fie bolnave, pentru că compromiteți comercial România. Căutăți, cănd se ivesc o boala într-un loc, să fiți cu toții în picioare spre a stări pe acea boală.

Iată ce a zis onor. meu coleg, dar a zis-o într-un moment în care omul ascultă mult la cuvintele cărui responduntură sale, de căt la povoața bună ce i se dă.

Onor. d. Cogălniceanu nu are scusa celor cări nu cunosc situația Europei de astăzi. Ziceați alătă-erii, în cestiuenea agiufului, că de ce nu s'a închiriat să propunerea d-voastră și astăzi veniți și aruncați totă vina numai asupra guvernului că n'a putut să deschidă părea acumă fruntarile?

Onor. d. Cogălniceanu ne tot cere corespondență. Apoi, onor. d-le Cogălniceanu, am avut onoarea să fiu în minister cu d-ta și mi cunosc defectele mele; d-ta scăi că mai multă in-

crează străinătatea că a fost un interes general, național, care a dictat această moțiune?

Putea-va să creață lumea că comisia aceea, din orfice ar fi ea compusă, dacă se vor numi chiar acei cări au subscris moțiunea, va fi mai bine să pătrunsei de sentimentul datoriei de căt noi, cări, nu numai fiind că suntem și noi români, dar și fiind că suntem la guvern, scim bine că avem o respondere mult mai grea de căt orfice care din d-voastră? Credeți d-voastră că acea comisiune va putea să vă aducă lumișii mai întinse de căt cele ce am putut culege noi în atâtia ani de cănd urmărim această cestiuene? Credeți că el va putea studia, va putea petrunde cestiuenea cu mai multă agerime, cu mai mult devotament, ca să poată face un mare efect lucrarea ei și în țară și afară din țară, ca să poată să influențeze guvernele străine și să le facă să creață că acea comisiune exprimă mai bine simțimentul țărării de căt ce an poate să l'exprimăm noi, cări avem în favoarea noastră, dacă nu alt ceva, cel puțin impregnările cări au adus ca să fim în evidență lumișii ani întregi — și anii cei mai grei — și să putem să facem față la greutății marii de căt aceleia în față cărora ne aflăm astăzi? Cum credeți d-voastră că noi nu am putea dobândi ceea ce ar dobândi acea comisiune? (Applause.)

Onor. d. Cogălniceanu acuza pe collegul meu că spune lucruri într-un mod care nu place aceloră cări suferă. Dă tot ce ai putea să îl zici este că nu este destul de dibaciul ca d-ta (Applause.) Chiar adineaoară îl facuți împărtășită că a zis că ar fi bine, cănd ducem vite în străinătate, să îngrijim că ele să nu fie bolnave și să căutăm și în intruțe, ca acolo unde se iivesc asemenea boale să le vindecăm. Dă tot ce acuza pentru aceasta de trădare națională.

D. M. Cogălniceanu: Ferească Dumnezeu!

I. C. Brătianu, președintele Consiliului. Să lumea, auzind de multe ori cuvinte cări îl ating un interes său o durere, aplaudă într-un mod ne drept. Apoi, d-lor, de multe ori chiar în Franța s'a zis industriașilor — și scișii ce industriaș sunt în Franția — să nu compromite comercial cu străinătatea fălăcicănd obiectele. Tot aceasta a zis și onor. meu coleg. Căutăți ca vitele ce le trimitem în străinătate să nu fie bolnave, pentru că compromiteți comercial România. Căutăți, cănd se ivesc o boala într-un loc, să fiți cu toții în picioare spre a stări pe acea boală.

Iată ce a zis onor. meu coleg, dar a zis-o într-un moment în care omul ascultă mult la cuvintele cărui responduntură sale, de căt la povoața bună ce i se dă.

Onor. d. Cogălniceanu nu are scusa celor cări nu cunosc situația Europei de astăzi. Ziceați alătă-erii, în cestiuenea agiufului, că de ce nu s'a închiriat să propunerea d-voastră și astăzi veniți și aruncați totă vina numai asupra guvernului că n'a putut să deschidă părea acumă fruntarile?

Onor. d. Cogălniceanu ne tot cere corespondență. Apoi, onor. d-le Cogălniceanu, am avut onoarea să fiu în minister cu d-ta și mi cunosc defectele mele; d-ta scăi că mai multă in-

credere am eu în cuvinte de căt în ce e scris, și scăi că am dobândit de multe ori cu mijloace de asemenea natură mai mult de căt notele d-lor ministrăi ai afacerilor străine.

Eu îl rog pe d. Cogălniceanu, care are amici și în Austro-Ungaria, și mai departe, "îl rog să ia informații și să vede că eu am lăcut tot ce mă-a stat prin putință; va vedea că am întrebuințat și argumentul acela pe care d-sa nu l' sugerează acum zicându-ne să întrebăm pe guvernul Austro-Ungar că acel stat să se pregătească să intre într-o război? Credeți d-voastră că acea comisiune va putea să vă aducă lumișii mai întinse de căt cele ce am putut culege noi în atâtia ani de cănd urmărim această cestiuene? Credeți că el va putea studia, va putea petrunde cestiuenea cu mai multă agerime, cu mai mult devotament, ca să poată face un mare efect lucrarea ei și în țară și afară din țară, ca să poată să influențeze guvernele străine și să le facă să creață că acea comisiune exprimă mai bine simțimentul țărării de căt ce an poate să l'exprimăm noi, cări avem în favoarea noastră, dacă nu alt ceva, cel puțin impregnările cări au adus ca să fim în evidență lumișii ani întregi — și anii cei mai grei — și să putem să facem față la greutății marii de căt aceleia în față cărora ne aflăm astăzi? Cum credeți d-voastră că noi nu am putea dobândi ceea ce ar dobândi acea comisiune? (Applause.)

Onor. d. Cogălniceanu scie foarte bine că astăzi nu este numai între noi și între Austro-Ungaria o asemenea uneștelegere, ci între toate statele, și nu numai între toate statele din Europa, dar și chiar în America; acest conflict provine din sistemul protecționist care a revenit iarăși la modă, sistem care face pe toată Europa să caute toate ocaziunile și toate chipurile pentru ca să ia măsură contra importațiuniei.

Onor. d. Cogălniceanu ne zice să schimbăm convențiunea, și indată a căutat să ia pe seamă d-sale toate prea-

cuțiuinile, spunându-ne că altfel vorbesc cănd e pe banca ministerială și altfel cănd este în opoziție. (Applause.)

Această tactică poate să și aibă efectele sale față cu alții, dar față cu mine nu; de aceea cănd a repetat aci cuvintele mele în contra acestei convențiuni nu mă turboraz cătuș de puțin. Mi aduc aminte că o dată — și onor. d. Cogălniceanu o scie — d. Ion Balșeanu, "mi-a lăcut o depeșă în cari" mi zicea: "dacă nu vei face cutare lucruri, am să public documente care ană să te facă pentru tot d-una să nu te mai poți impăca cu Imperatorul tutulor Rusiilor, Alexandru al II-lea." Să ești și tu de la Pesta să nu inselă; dar ce voită? Omul cănd suferă și când vrea să facă opoziție, — căci criticele și acolo ca și la noi tot opoziție le făcea, — să agață negreșit de tot ce poate să facă efect asupra publicului.

A trebuit ca guvernul Franciei să dea, cum se zice, *une fiche de consolație*, apă sănătă, ca să nu zic cenușă în ochi. Scia că nu va avea nici un rezultat, dar o lăcea pentru că o consolație bieților terenă și agricultori. Să voiți d-voastră să nu se îngrijască și Austro-Ungaria, unde criza e mult mai mare de căt în România, cu toate că Austro-Ungaria exportăză la noi și noi nu exportăm?

Onor. d. Cogălniceanu ne zice că convențiunea noastră comercială a fost criticată la Pesta tot cu atâtă amărăciune că a fost criticată și la noi?

Eu zic că călătoarea lui însuși îl sănătăză și sănătăză și cănd suferă și când vrea să facă opoziție, — căci criticele și acolo ca și la noi tot opoziție le făcea, — să agață negreșit de tot ce poate să facă efect asupra publicului.

A trebuit ca onor. domnul Cogălniceanu să zise: cum? nu și să aibă o pagină frumoasă în istoria țărăi? Să ești și tu de la Pesta să nu inselă; dar ce voită? Omul cănd suferă și când vrea să facă opoziție, — căci criticele și acolo ca și la noi tot opoziție le făcea, — să agață negreșit de tot ce poate să facă efect asupra publicului.

D. Cogălniceanu: D-ta al zis.

D. președintele al Consiliului: Ei, d-le Cogălniceanu! Crezi că d-ta în momentul cănd se va deschide granița, toate realele așa să dispară în România? Nu crezi că este cea d-antăzii datorie a noastră să ne emancipăm, să nu mai fim la discreția nici chiar a bunilor noștri vecini, fie din Rusia, fie din Austria-Ungaria?

Să facem ceea ce zicea d. Cogălniceanu, să denunțăm convențiunea? Dar oare aceasta o vrea d-sa? Nu a zis-o într-un mod pozitiv, a facut numai să înțeleagă pe unu, și de aceea lău a plaudat; dar nu a spus-o curat, lămurit.

Dar să zicem că Austria a deschis frontierile; oare acele 40 de milioane vor intra la noi indată? D-lui zice că și-a omorit toată industria la noi, că e misericordie în țară, și zice iarăși că în ziaoa sănd se vor deschide granițele așa să intre în țară 40 de milioane. Nu

flict de protecționism în toate zilele între Austria și Ungaria. Ungaria vrea să ia în toate zilele măsuri ca să se apere în contra Austriei. El bine, cum vrea d-nu Cogălniceanu ca Austria să fie dominată de acele sentimente care astăzi domină în toate societățile europene?

D-lor, este un stat care și-a legat interesele așa de strâns de Austria în căt cine va nu mai poate să îmbrăasca că Austria-Ungaria nu este interesată că acel stat să se prospere, căci ea profită mai mult, este Serbia. El bine, când Austro-Ungaria a oprit importul din țara Românească, a oprit în același timp și importul din Serbia, din Bulgaria și de pretutinde.

Dacă d-voastră vedeați astăzi, când industria franceză a ajuns să fie atât de prosperă, pe guvernul francez, care se compune din oamenii cel mai luminați, din cei mai invățăți, cări sunt din fundul inimii liberi-chimbiști, ca și Anglia, și cu toate acestea astăzi sunt sănătăți și proprie taxe asupra cerealelor și asupra vitelor, ei cări au combătut o pănă ieri, și cănd toate jurnalele lor respond că este o absurditate. Dar de ce ați făcut-o?

Fiind că astăzi toti în Francia suferă de zece ori mai mult de căt noi, și fiind că boala acestea economice nu se vindează într-o și îi dovedești.

Onor. d. Cogălniceanu ne zice să schimbăm convențiunea, și indată a căutat să ia pe seamă d-sale toate prea-

cuțiuinile, spunându-ne că altfel vorbesc cănd e pe banca ministerială și altfel cănd este în opoziție.

Această tactică poate să și aibă efectele sale față cu alții, dar față cu mine nu; de aceea cănd a repetat aci cuvintele mele în contra acestei convențiuni nu mă turboraz cătuș de puțin. Mi aduc aminte că o dată — și onor. d. Cogălniceanu o scie — d. Ion Balșeanu, "mi-a lăcut o depeșă în cari" mi zicea: "dacă nu vei face cutare lucruri, am să public documente care ană să te facă pentru tot d-una să nu te mai poți impăca cu Imperatorul tutulor Rusiilor, Alexandru al II-lea." Să ești și tu de la Pesta să nu inselă; dar ce voită? Omul cănd suferă și când vrea să facă opoziție, — căci criticele și acolo ca și la noi tot opoziție le făcea, — să agață negreșit de tot ce poate să facă efect asupra publicului.

A trebuit ca onor. domnul Cogălniceanu să zice că convențiunea noastră comercială a fost criticată la Pesta tot cu atâtă amărăciune că a fost criticată și la noi?

Ei zic că călătoarea lui însuși îl sănătăză și sănătăză și cănd suferă și când vrea să facă opoziție, — căci criticele și acolo ca și la noi tot opoziție le făcea, — să agaț

cred că această este credința d-lui Cogălniceanu.

Apoi, d-lor, dacă Francia are novoe astăzi să-și refacă sistemul său de agricultură; dacă în Germania, Austro-Ungaria — și mai cu seamă în Ungaria, — toti proprietarii, toti agricultorii și pădurarii să se perfecționeze numai unelele, dar și semințele și vitele, se duc în toate părțile lumii de le aduc și le propagă în țara lor, și fac toate opiniile ca să prospere, năr trebui să facem și noi tot aşa?

Ce voiești d-lor, Cogălniceanu să facem noi în această cestiu? Crede dnia-să că cu amenințările putem dobândi de la Austria să vină la alte simțiminte? Trebuie să ne facem datoria noastră mai întâi, și numai dacă nu luăm toate măsurile ca să ajungem să stimă boala în România, să ridicăm orice curven, numai atunci trebuie să ne acuze.

D. Cogălniceanu a acuzat pe onorabilul meu coleg nu numai pentru că nu deschide trunțările Austriei dar ne-a acuzat că n-am stârbit boala.

Apoi, d-lor, când s-a făcut legea de la 1882, la Viena, s-a numit o comisiune de veterinară carl său trimis în România și nu mai virtos în Dobrogea și aceea comisiune a declarat în mod oficial că epizootia este endemică la noi, și ne a pus pe noi în rândul Rusiei. Dar de atunci încocace a mărturisit chiar guvernul Austro-Ungariei că boala vitelor la noi nu este endemică, și că de vom lăua toate măsurile ca să stârprim, atunci ne va deschide granile.

Dar, d-le Cogălnicene, nu admisi d-ta, nu recunoști d-ta că s-a făcut un mare bine pentru țară? Ei cunosc această țară de 50 ani și și-au construit în spatele Germania. Ambasadorul german are o influență preponderantă în consiliurile Portii; supuși germani sunt în ostirea turcească, în finanțe și în administrație. Germania înfîșează o legătură în Teheran, ca în tot casul să aibă o influență intimă asupra Persiei... În fine China este provăzută prin furnizori germani cu arme și nave europene; instrucțorii germani exercează trupele chineze; după instrucționile lor terile din Rusia se colonizează cu o populație chineză și 200 milioane de graniță rusă se ridică cetăți. Dacă vom urmări pe harta toate terile vecine cu noi de la gurile lui Nemen până la gurile lui Amur sau de la marea balcanică până la Oceanul Pacific, afară de Afganistan, unde ne ciocnim cu Anglia, nu vom găsi nici o palme de loc unde să nu lucreze măna Germaniei, care încheie imprejurul nostru un lanț de fer, ale căruia inele ne impun său o atitudine supusă și umilită, sau la o mișcare din Berlin se pot acăta la originea locului statului nostru.

vîntă politicei externe», a apărut un articol, pe care îl comentează foile germane și austriace și care în conchiusiile sale se resumă în scurtele cuvinte ale unui deputat francez însupra politicii cancelarului german: «Prințul Bismarck este primejdios ca dușman, dar și mai primejdios ca amic». Numita foaie rusească scrie următoarele:

«Prusia continuă să ridice la granița noastră cetăți, ce sunt întocmită atât pentru apărare, cât și pentru atac. Supuși prusiani, sprinții cu mijloace de ale statului, încep să stabilească granita noastră occidentală: acestea sunt militari, exploratori și avanposturi la o incursiune a Prusiei în Rusia. O rețea colosală de linii ferate strategice s-a construit în spatele Rusiei. În Constanța sunt în construcție linii ferate și în construire nouă linii strategice. Însă România, al cărei ministru, d. Brătianu, a fost direct onorat cu o amenințare de rezboiu din partea lui Bismarck, a fost căstigat de către aliați și a promis că va sprijini contra Rusiei. În Constanța domnește Germania. Ambasadorul german are o influență preponderantă în consiliurile Portii; supuși germani sunt în ostirea turcească, în finanțe și în administrație. Germania înfîșează o legătură în Teheran, ca în tot casul să aibă o influență intimă asupra Persiei... În fine China este provăzută prin furnizori germani cu arme și nave europene; instrucțorii germani exercează trupele chineze; după instrucționile lor terile din Rusia se colonizează cu o populație chineză și 200 milioane de graniță rusă se ridică cetăți. Dacă vom urmări pe harta toate terile vecine cu noi de la gurile lui Nemen până la gurile lui Amur sau de la marea balcanică până la Oceanul Pacific, afară de Afganistan, unde ne ciocnim cu Anglia, nu vom găsi nici o palme de loc unde să nu lucreze măna Germaniei, care încheie imprejurul nostru un lanț de fer, ale căruia inele ne impun său o atitudine supusă și umilită, sau la o mișcare din Berlin se pot acăta la originea locului statului nostru.»

Franta în Maroc

Este vorba, ca reprezentantul Franței în Maroc, să fie transferat la București. Iată ce scrie în privința acestei oficioase «Presse» din Viena:

«Transferarea ministrului reședinte francez, Ortega, din Tanger la București este să se consideră ca o dovedă, că Franța are de gând să-și schimbe oarecum politică sa în cestiuarea marocană, bogată de conflicte până acum. Atitudinea lui Ortega, care tindea la un protectorat al Franței asupra Marocului, ca în Tunisia, a dus la dificultăți cu Spania și Anglia, dificultăți pe care d. Ferry vrea să le înlăture prin rechemarea lui Ortega. «France» vorbește în privința aceasta în următorul mod:

«Rechemarea d-lui Ortega, în imprejurările de față, nu poate fi considerată ca o transferare obișnuită ierarhică. Dacă aceasta nu e o disgrăcie, este cel puțin o dojană, precum s'a dat odinioară baronului Ring, fost în Egipt. Spre a completa analogia situaționilor, d. Ortega este trimis tocmai la București, unde a fost trimis și baronul de Ring, spre a se pocăi, până ce evenimentele îl vor fi justificat condusă, după cum au justificat purtarea d-lui de Ring. Negrești că vor fi fost serioase motive de a transfera pe d. Ortega. Să crezut probabil, că situația a fost prea incorectă pentru denisul săi ca în momentul, când este vorba de a se face noi concesiuni Angliei, ar fi mai prudent de a înlocui pe reprezentantul nostru printre bărbat neconoscut în acea zăr și căruia să se dea o misiune conciliantă. Dacă guvernul ar fi intrădără oportunist, ar fi putut sărăcătură de sângă să introducă protectoratul francez în Maroc. Nicăi Anglia, nicăi Spania n-ar fi zis ceva. Oare Anglia a promis formal că va evacua Egiptul în schimbul renunțării noastre la Maroc? Ne indoim.

D-lor, noi lucrăm continuu pentru deschiderea granitelor și atunci când vom perde orice speranță, fiți siguri că vom veni înaintea Camerelor, le vom arăta tot ce am făcut și că Austria tot nu vrea a deschide granita. Ce? Ne societăți în stare ca cu minciuni să ne tinem pe aceste bănci și cu minciuni de acelea care compromis interesele țării? (Aplauze).

Mă resum în aceste căteva cuvinte: La o criză economică, mai vîrstos agricolă și în lumea întreagă, și o luptă crâncenă ca fiecare stat să poată să-și asigureze pe agricultorii săi. Onor. d. Cogălniceanu nu scie oare că de multe ori era să fie receală chiar între Germania și Austro-Ungaria din cauza aceasta? Apoi dacă mărele cancelar n'a putut face altfel, cum pretenției că mititelul ministru al României să facă mai mult?

Acel mare ministru e răbdător și crede că tot ce e în folosul țării sale se va dobândi. Tot astfel credem și noi și rog pe d. Cogălniceanu să nu măsoare cestiu, să o jină tot la înălțimea la care mă făcău azi de multe ori să cred că a ridicat-o, și să fim totuși, cel puțin în asemenea cestiu; (Aplauze) să nu ne luptăm între noi, sănd că lupta și zizania dintre noi nu are să șureze durerile României, ci care să ingreuneze nevoie ei. (Aplauze prelungite).

DIN JUDEȚE

«Ecoul Bacăului» e informat că la 3 Ianuarie trenurile vor începe a circula și pe linia Bacău-Piatra. Deja, zice numita foaie, așa sosit în gara Bacău doar mașini destinate pentru această linie și se crede că până în Crăciun vor sosi și vagoanele.

La Bacău a fost căteva zile grevă de casapi și de brulari, care nu s-a potolit de căt acordându-se 50 bani de kilogramul de carne, 30 bani de jumătate și 25 de pâine.

Copila locitorului Petachi Bărcă din comuna Bogdana, jud. Tutova, în etate de 3 ani, fiind lăsată singură în casă lângă vatră să ațins de para focului, de unde îl lăua foc hainele, carl său ars cu desăvârșire, și

băta copilăria a încetat din viață după 2 ore de suferință.

Am spus, mai acum căteva zile că o societate aleasă de doamne și domni din orașul Bărlad, compusă din doamnele Pruncu, Davidoglu, Draghescu, și din d-nii N. Rațiu, N. Constantinescu, Taperdea și C. Rătescu, au dat o amusantă reprezentare în Teatrul Mare de acolo, în beneficiul săracilor.

«Prusia continuă să ridice la granița noastră cetăți, ce sunt întocmită atât pentru apărare, cât și pentru atac. Supuși prusiani, sprinții cu mijloace de ale statului, încep să stabilească granita noastră occidentală: acestea sunt militari, exploratori și avantposturi la o incursiune a Prusiei în Rusia. O rețea colosală de linii ferate strategice s-a construit în spatele Rusiei. În fine China este provăzută prin furnizori germani cu arme și nave europene; instrucțorii germani exercează trupele chineze; după instrucționile lor terile din Rusia se colonizează cu o populație chineză și 200 milioane de graniță rusă se ridică cetăți. Dacă vom urmări pe harta toate terile vecine cu noi de la gurile lui Nemen până la gurile lui Amur sau de la marea balcanică până la Oceanul Pacific, afară de Afganistan, unde ne ciocnim cu Anglia, nu vom găsi nici o palme de loc unde să nu lucreze măna Germaniei, care încheie imprejurul nostru un lanț de fer, ale căruia inele ne impun său o atitudine supusă și umilită, sau la o mișcare din Berlin se pot acăta la originea locului statului nostru.»

De la 9 până la 16 Decembrie, în Iași s-au născut 17 băieți și 21 fete, din cari 9 creștini și 29 israeliți, au murit 27 băieți și 11 femei, din cari 24 creștini și 14 israeliți.

Său celebrat 7 căsătorii.

In ziua de 16 Decembrie curent, o israelită din orașul Iași, județul Fălticeni, a născut un băieț și două fete; atât mama că și copiii sunt sănătoși.

COPURILE LEGIUITOARE

Sâmbătă, 22 Decembrie.

La apelul nominal răspund 97 senatori. În ziua din urmă și diurna până la anul nou se dă numărul celor prezenți la această ședință.

După comunicări, d. Stătescu ia cuvîntul de și desvoltă proiectul pentru interpretarea art. 291 din proc. civ. — D-nii Lătescu și Isvoranu cer amânaște. Senatul decide a se începe discuția generală.

D. Polizu-Micsunescu combate proiectul ca un expedient în raport cu procesul comunie Galati.

Sunt înscrise mai mulți senatori spre a-l combate, între care notam pe d-nii Schina, Mărcescu și alții.

La Cameră, sunt vr' 150 de deputați.

D. Ciocazanu propune un proiect de lege pentru modificarea unor dispoziții din legea electorală.

D. Schileru depune o petiție a Stărelor că cer înființarea unui terg de rimători în localitate. — Se încinge o discuție infernală asupra urgenții, la care iau parte d-nii N. Ionescu, Cogălniceanu, primul-ministru și Căpîineanu.

— Se respinge indigenatul d-lui G. Mărgărit din Buzău.

— D. Marghiloman dă citire raportului pentru anularea unor credite. D. N. Ionescu îl combate, d. Marghiloman îl susține; Camera îl primește.

D. Lăzărescu citește raportul asupra unui credit de 726 mil lei, pentru plată a unui antropofag, a fost invitat la un ospătăriște.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Hony soit qui mal y pense!...

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

— Tăceră, stimabile, răspunse un onorabil.

— De ce?

— Pentru că e vorba de argint, iar tăcerea de aur.

Care e mijlocul cel mai eficace de a comunea scumpetea agiului? întrebă cu ingrijor un membru al majoritatii.

